

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА**

**Тези доповідей
державної науково-практичної конференції**

19 листопада 2015 року

Біла Церква
2015

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААН, ректор;

Сахнюк В.В., д-р вет. наук, проректор з наукової та інноваційної діяльності;

Борщовецька В.Д., канд. пед. наук, декан факультету права та лінгвістики;

Мельник О.Г., канд. юрид. наук;

Сокольська М.О., зав. редакційно-видавничого відділу, відповідальний секретар;

Царенко Т.М., канд. вет. наук, начальник відділу науково-дослідної та інноваційної діяльності.

Актуальні проблеми українського законодавства: тези доповідей державної науково-практичної конференції, 19 листопада 2015 р. – Біла Церква, 2015. – 24 с.

У збірнику тез представлені матеріали конференції «Актуальні проблеми українського законодавства», в яких висвітлені результати наукових досліджень з питань державного управління та державно-правового регулювання в сфері сільського господарства.

На нашу думку, не можна категорично заперечувати існування позитивної (перспективної) юридичної відповідальності, але в той же час не можна визначати її як таку, що існує в усіх галузях права.

Незважаючи на те, що до публічних галузей права юридична наука відносить конституційне, кримінальне, адміністративне тощо, відповідальність, що виникає в межах цих галузей права не завжди носить негативний характер, хоча дискусії з приводу існування позитивної відповідальності тривають й понині.

На захист такого твердження слід визначити поняття та сутність видів публічної відповідальності, звертаючись до провідних вчених-теоретиків публічних галузей права.

Провідною галузю публічного права, на нашу думку, слід вважати конституційне, оскільки регулює найважливіші правовідносини, що виникають у суспільному житті.

Роль конституційного права у системі публічного права зводиться до формування балансу інтересів держави та соціальних груп, при якому відносини між суб'єктами будуються на основі поділу влади та збалансованого правління.

З приводу юридичної відповідальності, що виникає в межах конституційного права, слід зазначити, що існує диференціація поглядів у її розумінні.

На наш погляд, слід погодитися з думкою, яка вказує на необхідність розмежування понять «конституційна відповідальність» та «конституційно-правова відповідальність», оскільки конституційна відповідальність є ширшою за змістом.

Конституційна відповідальність включає в себе усі види юридичної відповідальності, а конституційно-правова є самостійним видом юридичної відповідальності, що виникає внаслідок порушення норм Конституції та інших актів конституційного законодавства.

Таким чином, аналізуючи юридичну відповідальність в конституційному праві слід визначати її як конституційно-правову, а не конституційну.

УДК 342.42

МЕЛЬНИК О.Г., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

somaly7@yandex.ru

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ВЛАДИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ПОДАЛЬШОГО ПОГЛИБЛЕННЯ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Сьогодні в Україні склалася сприятлива ситуація для реалізації найзначнішого реформаторського проекту періоду новітньої незалежності України. Що викликано, з одного боку, об'єктивними внутрішніми та зовнішніми чинниками, які мають політично мотивувати центральну владу, з іншого – повним вичерпанням місцевим самоврядуванням своїх внутрішніх ресурсів.

Українська модель реформування системи органів місцевого самоврядування передбачає запозичення не окремих практик, які виправдали себе в інших країнах, а одночасні зміни за багатьма напрямками, до того ж їх мають запроваджувати в складний кризовий період.

Прагнення синтезувати до українських умов варіант європейського розуміння місцевого самоврядування, таким чином, викликає необхідність поєднати стандарти, вироблені Радою Європи, з принципами, закладеними в основу сучасного Європейського Союзу.

Побудова в Україні принципово нової децентралізованої системи урядування, заснованої на принципах народовладдя, субсидіарності та інших загальноновизнаних у Європі засадах організації місцевої публічної влади, потребує, передусім, вдосконалення її основи – адміністративно-територіального устрою.

Україна обрала курс на європейську інтеграцію, ключовою складовою якої є місцеве самоврядування, сформоване за європейськими принципами. Відтак дедалі актуальнішою

стає необхідність включення українських міст у систему євроінтеграційних відносин. Це дасть можливість територіальним громадам долучитися до переваг європейської інтеграції. У цьому зв'язку особливого значення набуває вивчення досвіду реформ і євроінтеграції країн.

Чому ми обираємо шлях децентралізації? Тому що європейський і світовий досвід свідчить, що місцеві проблеми можуть ефективно вирішуватись тільки на місцевому рівні. Держава ніколи не дійде до проблем кожного села чи міста, кожної вулиці чи двору. Всі постсоціалістичні країни центрально-східної Європи пройшли шлях децентралізації. І усі вони від цього отримали величезний поштовх для свого розвитку.

УДК 349.3

МАЛИШКО І.В., асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

malovichkoInna@meta.ua

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА ПРО СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ БЕЗПРИТУЛЬНИХ ДІТЕЙ

Проблема існування безпритульних дітей характерна для України від найдавніших часів і до тепер. Для її ефективного вирішення сьогодні необхідно ретельно дослідити та вивчити історичний досвід правового регулювання відносин із соціального захисту даних осіб, надання їм різноманітних видів підтримки. При дослідженні законодавства України у сфері соціального захисту безпритульних дітей можна виділити «триох китів» цієї системи: менталітет нашого народу, адже протягом всього історичного розвитку слов'янам завжди було властиво допомагати слабшим, знедоленим; державу, адже саме вона відіграла головну роль у становленні законодавства в цій сфері, створенні інфраструктури для даної соціальної групи; релігію, адже християнська віра закликає до любові до ближнього, співчуття, доброчинності. Законодавство України про соціальний захист безпритульних дітей пройшло тривалий час свого розвитку, в якому можна виокремити наступні періоди: 1) дорадянський; 2) радянський; 3) пострадянський (сучасний).

На території сучасної України соціальний захист у цілому почався з доброчинності. У часи Київської Русі проявлялися гуманність, співчуття та милість у ставленні народу до бездоглядних і безпритульних. Для таких людей утворювались спеціальні заклади, прототипи сьогоднішніх притулків, які носили назву «божедомки».

Особливої уваги заслуговує розвиток законодавства починаючи з часів здобуття Україною незалежності. Дослідження міжнародно-правової нормативної бази у сфері соціального захисту людини, зокрема, дозволяє стверджувати, що на сьогоднішньому етапі розвитку відсутні спеціальні нормативно-правові акти із соціального захисту бездомних і безпритульних осіб. Існують лише деякі норми, які закріплюють право кожного на житло та на підтримку з боки держави у разі його відсутності тощо. Проте, закріплення даних положень навіть у такому об'ємі є базою для формування національного законодавства у сфері соціального захисту даної суспільної групи. Слід зауважити, що соціальний захист населення та бездомних осіб і безпритульних дітей, у тому числі, здійснюється в Україні відповідно до положень міжнародно-правових актів, ратифікованих державою.

Перед Україною на сьогоднішній день постає завдання сформувати таке законодавство у сфері соціального захисту безпритульних дітей, яке б повністю відповідало стандартам, закріпленим у міжнародно-правових актах, ратифікованих Україною, та ратифікувати ряд актів, необхідних для інтеграції держави у Європу, що в майбутньому призведе до високого рівня соціального захисту даної категорії населення та ефективності їх реінтеграції у суспільство.

ЗМІСТ

Бровко Н.І. Реформування місцевого самоврядування в Україні як основне завдання процесу децентралізації	3
Єфремова І.І. Вплив європейського приватного права на розвиток національних систем цивільного права	4
Настіна О.І. Продаж земель сільськогосподарського призначення: шлях для інвестицій	5
Щериця С.І. Основи правового статусу засудженого	6
Ковальчук І.В. Правове регулювання міжбюджетних відносин в Україні	6
Мохонько О.О. Питання правового регулювання діяльності Національної поліції в Україні	7
Пахомова А.О. Новели законодавства про вищу освіту	8
Ломакіна І.Ю. Основні аспекти державного регулювання процесу планування та прогнозування сільськогосподарського виробництва в Україні	9
Харьковщенко Ю.Є. Ідеал християнської людини у філософській спадщині Г. Сковороди	10
Біляєв М.О. Формування громадсько-політичної думки засобами телебачення	11
Ярмола О.В. Філософія історії та історія філософії в творчості Платона	11
Терещук М.М. Позитивна юридична відповідальність в публічному праві: теоретико-правовий аналіз	12
Мельник О.Г. Децентралізація влади в Україні в умовах подальшого поглиблення євроінтеграційних процесів	13
Малишко І.В. Становлення та розвиток законодавства про соціальний захист безпритульних дітей	14
Кузьменко Я.П. Конституційне право на життя людини і громадянина	15
Росавицький О.О. Вплив магдебургського права на розвиток самоврядування в Україні	15
Кравцова К.М. Обіг пестицидів в Україні як об'єкт адміністративно-правового регулювання	16
Биковець О.І. Модельний статут товариства з обмеженою відповідальністю: особливості та сфера застосування	17
Бут І.О. Розгляд спорів третейським судом в аграрній сфері	18
Новак Я.В. Архітектурний напрямок в практиці попередження злочинності	19
Діденко А.О. Щодо реалізації Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження»	20
Шеховцов В.В. Актуальні проблеми фауністичного законодавства України	21
Павлова О.В. Щодо питання реалізації екологічної складової сталого розвитку в Україні	22
Мельник Л.М. Активність неорелігій в соціокультурному просторі пострадянських держав	22